

[Industriministeren]

at der også er et behov for samarbejde mellem erhvervsvirksomhederne indbyrdes med henblik på løsning af mere omfattende eksportopgaver på projekt- og systemeksportområdet.

Jeg vil imidlertid fremhæve, at dette ikke er nye samarbejdsopgaver, vi står over for at skulle løse. Der eksisterer allerede et vel-etableret samarbejde på feltet, men dette samarbejde skal bestemt ikke betragtes som en afsluttet proces. Jeg er levende optaget af en fortsat indsats med henblik på at udbygge samarbejdet og vil gerne nævne et par eksempler herpå.

For det første: samarbejdet mellem det offentlige og erhvervslivet foregår for tiden på grundlag af industriministeriets cirkulære fra 1981 om offentlige myndigheders deltagelse i eksportforretninger. På baggrund af de indvundne erfaringer har jeg for længst iværksat et revisionsarbejde, der nu er afsluttet, og et nyt revideret cirkulære er underskrevet og udsendt.

For det andet: forslagsstillerne finder, at der bør oprettes en videnbank på systemeksportområdet. Deroverfor vil jeg oplyse, at regeringen for længst har besluttet at oprette en videnbank, og den er allerede under opbygning i Danmarks erhvervsfond som et led i udbygningen af samarbejdet i erhvervslivet med henblik på, at bl.a. virksomhederne centralt kan søge oplysninger om den offentlige sagkundskab, der kan nyttiggøres ved eksport.

I praksis findes der mange eksempler på et vellykket samarbejde mellem erhvervsvirksomheder om løsning af mere omfattende eksportopgaver, og det er en udvikling, som industriministeriet har støttet og fortsat støtter gennem eksportfremmearbejdet i Danmarks erhvervsfond. Et af hovedkriterierne for at opnå støtte er, at støtten kun gives til grupper af virksomheder.

Endelig kan der også være grund til at hæfte sig ved, at Industrirådet for tiden er ved at etablere et systemeksportkontor med henblik på at udbygge samarbejdet mellem erhvervsvirksomhederne om løsning af opgaver på projekt- og systemeksportområdet.

Min konklusion er, at det samarbejde, som forslagsstillerne efterlyser, allerede findes og er inde i en gunstig udvikling til gavn for eksportarbejdet. Der er således ikke behov

for etablering af en systemeksportfond til kanalisering af dette samarbejde.

Dernæst: der er heller ikke behov for at sikre erhvervslivet 100 mill. kr. i langfristet risikovillig kapital, der skal indskydes i systemeksportselskaber som ansvarlig kapital. Den gunstige udvikling i projekt- og systemeksporten, som forslagsstillerens tabeller viser, peger heller ikke på et sådant behov. I praksis ville indskud af offentlige midler i selskaber, der dannes sammen med private erhvervsvirksomheder, indebære en favorisering af nogle få virksomheder, der opnår en særstilling, som ikke harmonerer med det lighedsprincip, vi har en lang tradition for her i landet.

Gennemførelse af projekteksportforretninger stiller særlige krav til eksportfinansieringen, hvor en stigende international konkurrence gør sig gældende. Industriministeriet og Danmarks erhvervsfond deltager aktivt i det internationale samarbejde på eksportkreditområdet med henblik på at sikre, at de kreditvilkår, der kan tilbydes efter den danske eksportkreditordning, svarer til de vilkår, der i udlandet tilbydes de danske eksportørers konkurrenter.

I tilknytning hertil vil jeg minde om, at tinget i sidste uge behandlede lovforslaget om overflytning af de særlige eksportgarantiordninger fra § 7 i loven om udviklingsbistand til loven om Danmarks erhvervsfond. Lovforslaget vil bidrage til en forenkling og modernisering af disse eksportkreditgarantier, der gennem risikovillighed og lang løbetid er af særlig betydning for projekt- og systemeksporten.

Jeg finder heller ikke, at der er behov for, at den foreslåede systemeksportfond yderligere får bevilget et beløb på 25 mill. kr. til udvikling og tilpasning af offentlige systemer med henblik på eksport. Jeg vil fremhæve, at det reviderede systemeksportcirkulære indeholder nye regler, der kan lette finansieringen af styrelsernes udviklingsarbejde. Efter disse nye regler kan den styrelse, der deltager i en eksportforretning, disponere over 80 pct. af det overheadtillæg, der kan beregnes for den leverede ydelse ud over kostprisen. Dette beløb kan styrelsen frit anvende til fremme af sine eksportbestrebelse, herunder tilpasning af styrelsens systemer til eksportformål.

Jeg må således konstatere, at udviklingen også i spørgsmålet om finansiering af udvik-